

οἶνον καὶ κοιμηθέντα μὲ ἔθεσεν ἐντὸς τοῦ δικτύου περὶ τὸ μεσονύκτιον καὶ μὲ κατεβίβασε κάτω, ἔνθα προηγουμένως δι' ὑπέρτου τῆς μονῆς μοι εἶχε προπαρασκευάσει στρωμνὴν, ἡ δὲ ὑπέρτης, ἀφοῦ μὲ ἐξήγαγε τοῦ δικτύου, μὲ ἐσκέπασε καὶ ἀνῆλθε δι' αὐτοῦ ἐπάνω, ἀφήσας με μόνον ἐκεῖ καθ' ἕλλην τὴν νύκτα!

X. ΧΡΙΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

ΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ

Αἱ ἐξῆς σημειώσεις ἐλήφθησαν ἐξ ἐκθέσεως τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀπογραφῶν ἐν τῷ ἰταλικῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου :

Βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ τάσις πρὸς μετανάστασιν ἠλαττώθη ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ἀλλὰ μεγάλαι χῶραι τῆς Ἀμερικῆς, ὡς ἡ Βρασιλία, Λαπλάτα, Οὐραγουάη, καὶ ἐν γένει ἡ κεντρικὴ Ἀμερικὴ, δὲν δέχονται μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄλλοτε εὐκολίας τὸν ἀνθρώπινον χεῖμαρρον καὶ ὅτι ἀπώλεσαν αὐταὶ πολλὰ ἐκ τῶν θεληγῆτρων των, ἕνεκα τῶν τελευταίων οἰκονομικῶν κρίσεων. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως, ἄλλα μέρη, ὡς ἡ Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ, τὸ Κόγγον, καὶ πολλά ἄλλαι χῶραι καλοῦσι τοὺς Εὐρωπαϊοὺς εἰς νέας μεταναστάσεις.

Σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς χῶρας τῆς Εὐρώπης ἡ μετανάστασις ἠϋξήθη κατὰ τὸ 1887 καὶ 1888, ἠλαττώθη δὲ κατὰ τὸ 1889. Αἰτία δὲ τῆς αὐξήσεως κατὰ τὰ δύο εἰρημένα ἔτη δὲν ἦτο μόνον ἡ οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ ἔμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ ταχεῖα ἀνάπτυξις τῶν Κρατῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Αἰτία τῆς ἐν ἔτει 1889 ἠλαττώσεως τοῦ ρεύματος τῶν μεταναστῶν εἶναι ἡ μικρὰ βελτίωσις τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων, ἅτινα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων πρὸς ἀναστολὴν τοῦ κακοῦ.

Τὸ μεγαλειότερον ρεῦμα τῶν μεταναστῶν προέρχεται ἐξ Ἀγγλίας, Ἰρλανδίας καὶ Ἰταλίας.

Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰρλανδία ἀπὸ τοῦ 1885 καὶ ἔπειτα ἔδωκαν κατ' ἔτος ἀριθμὸν μεταναστῶν ποτὲ μικρότερον τῶν 200,000. Εἰς τὰ 1887 ἦσαν 281,487, εἰς τὰ 1888, 279,928, καὶ τέλος εἰς τὰ 1889 ὁ ἀριθμὸς κατέβη εἰς 253,795.

Ἡ Ἰταλία, ἣτις εἰς τὰ 1886 ἠρῆμει τὸν μέτριον ἀριθμὸν τῶν 87,423, ἀνέβη εἰς τὰ 1887 εἰς 133,291, εἰς τὰ 1888 εἰς 208,795 κατέβη δὲ εἰς τὰ 1889 εἰς τὰς ἀνωτέρω λεχθείσας αἰτίας εἰς 125,781.

Ἐν Γερμανίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν ὑπῆρξεν ἀρκούντως μέγας, 107,238 ἄνθρωποι ἀφῆκαν τὴν πατρίδα των κατὰ τὸ 1885. Ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ὁ μέσος ὅρος εἶναι 90,000.

Ἡ Γαλλία εἰς τὰ 1885 ἔδωκε μόνον 6,000, ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνέβη κατὰ τὸ 1888 εἰς 23,339. Ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα 5 ἔτη ὁ ἀριθμὸς ἀνέβη ἀπὸ 24,000 εἰς 50,000.

Περὶ τῶν ἄλλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης δὲν ἀναφέρεται τι, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν εἶναι ἀσήμαντος. Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρήσῃ τις ὅτι

κατὰ τὴν περίοδον τῶν 5 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1890 οὐδεὶς λαὸς τῆς Εὐρώπης ἀντέστη εἰς τὰ θεληγῆτρα τῶν μακρυνῶν καὶ ἀγνώστων χωρῶν.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ μετανάστασις ἠϋξήθη κατὰ τὸ 1889. Ἐνῶ κατὰ τὸ 1885 ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστῶν ἦτο 6928, κατὰ τὸ 1889 ἀνέβη εἰς 8430.

Ὡσαύτως τὸ Βέλγιον μόνον ἀριθμεῖ 1236 κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς πενταετίας καὶ 8100 κατὰ τὸ τελευταῖον. Ἡ Ὀλλανδία, ἣτις ἄλλοτε ἔχανε μόνον 2000 άτομα κατ' ἔτος, γάνει τώρα διπλάσιον ἀριθμὸν.

Πρέπει νὰ παρατηρήσῃ τις, ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν μεταναστῶν εἶναι ὁ ἐπίσημος, δηλαδὴ ὁ βεβαιωμένος ἐπίσημος. Εἶναι δὲ πάντοτε κατώτερος τοῦ πραγματικοῦ, διότι πλείστοι, ἀνήκοντες πρὸ πάντων εἰς τὴν καλὴν τάξιν, καὶ πολλοὶ νέοι, ἕνεκα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐγκαταλείπουσι τὰς πατρίδας των χωρὶς νὰ ἐγγραφῶσι μεταξὺ τῶν μεταναστῶν. Ἀφ' ἑτέρου αἱ ἐγγραφαὶ δὲν ἀναφέρουσι περὶ τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὰς πατρίδας, τούτων δὲ ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶναι μικρὸς. Ὡστε δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν παλινοστούντων ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν πρῶτον. Ἐκ τούτων συμπεραίνει τις, ὅτι ἡ Εὐρώπη κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἔδωκεν εἰς τὴν Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ἀριθμὸν ὑπέρογκον μεταναστῶν, 800—850 χιλιάδας κατ' ἔτος! Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι, μολονὶ ὑπάρχει ἐργασία εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα, καὶ μέγα μέρος γῆς μένει ἀκαλλιέργητον ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρῃ, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀγνώστου καὶ τύχης καλλιέρας, ὁ φόβος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ πολλὰ ἄλλα αἰτία παραινέουσι πρὸς μετανάστασιν περισσότερον παρὰ ἡ δυστυχία, καὶ ἡ πύκνωσις τοῦ πληθυσμοῦ. Εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι, καθύστερον αἱ χῶραι ἐκείναι, αἱ πλήρεις θεληγῆτρων, γίνονται γνωστότεραι, ἡ τάσις πρὸς μετανάστασιν θὰ ἠλαττωταί.

Τὶ γίνονται αἱ 850.000 ἢ 900.000 ἀνθρώπων ἐκπατριζομένων :

Κατὰ τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ 1889 περίου 452,000 μεταναστῶν μετέβησαν εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, 65,161 εἰς τὰς Βρασιλίαν, 260,000 εἰς τὴν Ἀργεντινὴν Δημοκρατίαν, 27,000 εἰς τὴν Οὐραγουάην, καὶ 46,000 εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἡ χώρα ἡ ἔχουσα τὰ περισσότερα θεληγῆτρα εἶναι αἱ ἠνωμένα Πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ Ἀργεντινὴ καὶ ἡ Βρασιλία ἔσυρον πολλοὺς. Ἡ Αὐστραλία, καίπερ μακρὰν οὖσα, δέχεται κατ' ἔτος 65,000 μετανάστας, καὶ μόνον κατὰ τὸ 1889 ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἠλαττώθη ἕλιγον. Ἡ Ἀφρικὴ, τὸ μῆλον τῆς ἐριδος τῶν κρατῶν δὲν θέλει πολὺ τοὺς μετανάστας. Ἐκτὸς τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, τῆς χώρας τῆς Νατάλης τοῦ Κόγγου καὶ τινῶν ἄλλων ἀκτῶν, ἡ εἰς τὴν Ἀφρικὴν μετανάστασις εἶναι μηδαμινή. Ἐξ ὧλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἀπέρχονται εἰς Ἀφρικὴν μόνον 20,000 κατ' ἔτος. Εἰς τὴν Ἀλγερίαν καὶ τὴν Τυνηδίαν δὲν μεταβαίνουσιν οὔτε 2,000 κατ' ἔτος. Ὑπάρχει ὅμως διαρκὴς μετανάστασις εἰς τὰς χῶρας αὐτὰς ἐκ τῆς Ἰσπανίας, ταύτης δὲ δὲν ὑπάρχουν ἀκριβῶς ἀπογραφικοὶ πίνακες. Ὅποσδήποτε δὲ εἶνε βεβαίως ἡ

Ἄφρικῇ ἦτις ἀπορροφᾷ τοὺς μετανάστας. Τὸ ρεύμα τῶν μεταναστῶν φαίνεται διευθυνόμενον μέχρι σήμερον κυρίως πρὸς τὴν Βόρειον καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν.

ΑΚΑΡΙΑΙΑ ΨΥΞΙΣ ΥΔΑΤΟΣ

Ὡς γνωστὸν τὸ ψύχος ἐπιφέρει ἀναισθησίαν τοῦ δέρματος, ἐξ οὗ ὁρμώμενοι οἱ ἰατροὶ εἰσήγαγον εἰς τὴν θεραπευτικὴν τὴν ψύξιν πρὸς παραγωγὴν τοπικῆς ἀναισθησίας ἐν περιπτώσει ἐγχειρήσεων καὶ ἰδίως ἐξαγωγῆς ὀδόντων καὶ ριζῶν. Πρὸς παραγωγὴν δὲ τῆς ψύξεως μεταχειρίζονται συνήθως τὸ χλωριομεθύλιον. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο πωλεῖται κεκλεισμένον ἐντὸς στερεῶν μεταλλικῶν σφώνων. Ὄταν δὲ ὁ σίφων ἀνοιγῆ, τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐσωτερικῆς πίεσεως ἐκρέει μετὰ τόσης ὀρμῆς, ὥστε ἐξατμίζεται. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ σίφωνες τοῦ χλωριομεθυλίου εἶναι δαπανηροί, ἀντικατεστάθη τὸ μεθύλιον διὰ τοῦ γλωρεθυλίου, ἐγκλεισμένου ἐν ὑαλίνῳ σωλῆνι. Θραυομένου τοῦ ἄκρου τοῦ σωληναρίου

τούτου, τὸ ὑγρὸν ἐκρέει ὀρμητικῶς ἐν ἀτμῶδι καταστάσει. Τὸν ἀτμὸν τοῦτον στρέφουσι πρὸς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἐφ' οὗ θέλουσι νὰ παραγάγωσιν ἀναισθησίαν. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου οἱ σωλῆνες τοῦ γλωρεθυλίου δύνανται νὰ χρησιμεύωσι κατὰ τὸ θέρος καὶ εἰς ἀκαριαίαν ψύχρασιν ὕδατος καὶ ποτῶν, Δυνάμεθα λ. γ. ὅταν καὶ ὅπου θέλομεν, ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἐπὶ τοῦ πλοίου, νὰ παρασκευάσωμεν ἐν μιᾷ στιγμῇ ποτῆριον ψυχροτάτου ὕδατος ἢ λεμονάδας δι' ἐνὸς σωλῆνος γλωρεθυλίου.

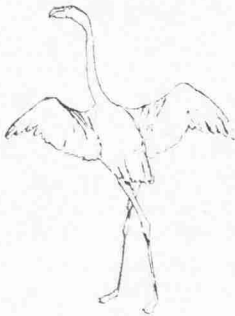
ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΝΥΜΦΗ

Ὁ ἐν τῇ νήσῳ Μαυρικίῳ ἐκδιδόμενος *Μηνύτωρ* δημοσιεῖ τὴν ἐξῆς ἀγγελίαν: «Εἷς συλλέκτης γραμματοσήμων, κάτοχος συλλογῆς 12,544 εἰδῶν, ζητεῖ σύζυγον, ἥτις νὰ συλλέγῃ μετὰ ζήλου γραμματόσημα, νὰ κατέχῃ δὲ τὸ κυανοῦν γραμματόσημον τοῦ Μαυρικίου, τὸ ἐκδοθὲν τὸ 1847». Ὁ συλλέκτης αὐτὸς δὲν ἔχει τὸσον μικρὰς ἀξιώσεις ὅσον φαίνεται, διότι τὸ ρηθὲν σπανιώτατον γραμματόσημον ἀξίζει σήμερον ὄχι ὀλιγώτερον τῶν 200 λιρῶν στερλινῶν.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΖΩΩΝ

ἐκ τῆς ἡύσεως

[Ἴδε σελ. 120]

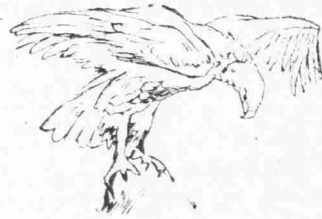
Πελαγοῦς

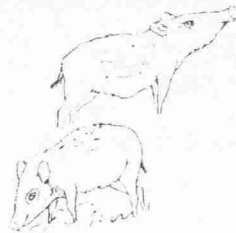
Λεοντιδίς

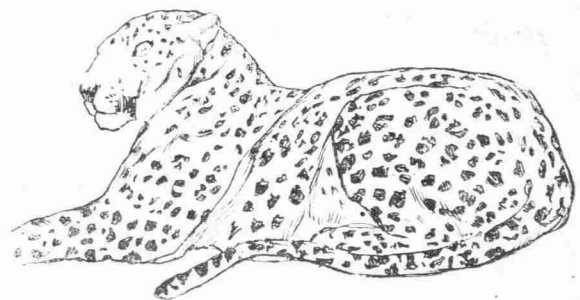
Λέων

Ἄετος

Μικροὶ ἀγριόχοιτοί

Λεοπαρδαλις